

NOI AM VĂZUT STEAUA LUI

Consider o mare favoare faptul că în seara aceasta suntem împreună în această adunare fină de oameni creștini, ca să vorbim despre binecuvântatul nostru Domn Isus, pe care Îl onorăm cu toții.

Este minunat să fiu cu voi și cu frații Tony și Williams, păstorii din Tucson și Phoenix. Noi am avut un serviciu acolo, săptămâna trecută. A fost o întâlnire plăcută la Hanul Ramada și cred că începând cu data de 19 decembrie vom avea mai multe asemenea servicii. Vom petrece un timp minunat timp de patru nopți.

Dacă nu mă înșel, Conferința Internațională a Oamenilor de Afaceri, începe pe data de 22 decembrie, ceea ce înseamnă că până atunci voi avea posibilitatea de a participa la câteva adunări. Pentru mine, acesta este un mare privilegiu pentru că am ocazia să mă adun cu creștinii din diferite părți ale țării, să-mi exprim sentimentul și iubirea față de Hristos și să am o mare părtășie împreună cu ei. Îmi pare rău că nu am putut lua parte la masa bogată pe care ați pregătit-o, dar a trebuit să plec pentru un interviu și ca să mă rog pentru câțiva bolnavi.

Noi trăim într-o lume bolnavă, bântuită de boli și neazuri, dar cât este de minunat să știm că avem de partea noastră pe Cineva care este mai presus de aceste lucruri și care ne poate ajuta!

Ce-ar fi dacă n-am avea un Crăciun adevărat? Cred că lucrurile ar sta altfel în jurul nostru, deoarece dacă n-am avea un Crăciun adevărat, n-ar exista nici salvare. Nu este trist că noi am schimbat adevărata însemnătate a nașterii lui Isus? Astăzi, Isus a fost înlocuit la Crăciun de un Moș Nicolae, sau de un Moș Crăciun care coboară cu un sac de jucării în spate pe un coș de fum, și vizitează lumea întreagă într-o singură noapte. Nu știu ce părere aveți voi despre aceasta, dar aș vrea ca voi să le spuneți copiilor voștri adevărul, așa cum îl învață Biblia. Să nu-i mințiți, pentru că într-o zi când află că nu există Moș Crăciun, vă vor întreba: „Isus este Moș

Crăciun?” Deci, cel mai bun lucru ar fi să le spuneți adevărul. Eu nu vreau să vă dau sfaturi cum să vă creșteți copiii, dar cred că dacă într-o zi vă vor descoperi minciuna, vor spune că poate și acest Altul este o minciună. Spuneți-le adevărul curat și ei vor ști la ce vă referiți. Deci, oricât de rău arată exteriorul și indiferent ce fac ei, aceasta nu ar trebui să ne deranjeze să facem Crăciunul ceea ce ar trebui să fie. Vedeți?

Eu cred că lumina strălucește cel mai bine în întuneric. Cu cât este mai întunecat, cu atât lumina strălucește mai tare, uneori și o lumină mică. Acolo unde este multă lumină, nu se observă, dar cu cât devine mai întuneric, lumina aceea mică va străluci mai puternic. Să nu uitați că în prezența luminii nu există întuneric. Vedeți, întunericul nu poate rezista în prezența soarelui, deoarece lumina lui îl dizolvă.

Întunericul acestei lumi se va dizolva într-o zi, când va veni Isus Hristos, Soarele neprihănit. Atunci nu vom mai avea întuneric. Până atunci, la fel cum privim noaptea și vedem luna strălucind...

Soarele și luna sunt soț și soție. În lipsa soarelui, luna reflectă lumina lui pe Pământ. Deși lumina ei este mai slabă decât a soarelui, este suficientă ca să putem vedea până când răsare soarele. Și atunci, soarele și luna devin una, aceiași, lumina soarelui și lumina lunii sunt la fel.

Aceasta ar trebui să fie Biserica Domnului Isus Hristos, reflectând Lumina Lui în timp ce El este absent de pe pământ într-un corp fizic; Biserica ar trebui să fie reflectarea lui Isus Hristos în aceste ceasuri întunecate. Când Moș Crăciun este sărbătorit pe toată strada, ar trebui să strigăm: „Este nașterea lui Isus Hristos, și nu vizita Sfântului Nicolae!” Noi trăim într-un timp cumplit, într-un ceas când întunericul a cuprins totul, de aceea trebuie să luminăm cu adevărat.

Înainte de a citi Cuvântul lui Dumnezeu, mă întreb cum onorăm noi Cuvântul Lui? Noi Îi onorăm Cuvântul citind-l și apoi crezându-l, pentru că credința vine în urma auzirii Cuvântului. Dacă citim Cuvântul, Îl onorăm crezând ceea ce am citit.

Să ne ridicăm deci în picioare, în respect față de Cuvântul Său. În seara aceasta vom citi povestea de Crăciun din Cartea Sfântului Matei.

Matei 2.1-7:

„După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim,

și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă l-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”

Când a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; și tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.

A adunat pe toți preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului, și a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.

„În Betleemul din Iudea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin prorocul:

„Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.”

Atunci Irod a chemat în ascuns pe magi, și a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.”

Să ne plecăm capetele pentru a vorbi cu Autorul acestui Cuvânt.

Dumnezeule Atotputernic, în seara aceasta Îți mulțumim din adâncul inimii, pentru dragostea lui Hristos, care ne-a fost turnată în inimi prin Duhul Sfânt, în aceste zile de pe urmă. Îți mulțumim pentru că ne îngădui să ne adunăm ca să Îți aducem închinare și laudă. Îți mulțumim de asemenea, pentru că ne-ai dat asigurarea binecuvântată că într-o zi vei veni pentru Biserica Ta. Îți mulțumim pentru că suntem purtătorii Luminii în această epocă, și că noi suntem aceia prin care Îți vei manifesta Cuvântul promis pentru acest timp. Știm că la început ai împărțit Cuvântul Tău, deoarece cunoșteai sfârșitul înaintea începutului. Tu ai împărțit Cuvântul pentru fiecare epocă în parte, și privind în urmă, noi putem vedea cum în fiecare epocă Duhul Tău a venit și a uns Cuvântul ca să se împlinească întocmai cum era scris. Îți mulțumim pentru că și astăzi există un Cuvânt alocat, o promisiune pentru acest timp. Noi credem că Duhul Sfânt este acum aici pe pământ, încercând să găsească inimi ca să Se manifeste și să împlinească Cuvântul care este profețit pentru această zi și această oră.

Dacă ne întoarcem cu circa o mie nouă sute de ani în urmă, vedem că a venit Unul, un Mântuitor care a împlinit fiecare Cuvânt profețit încă din grădina Eden. Viața Lui a legitimat Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El a fost Cuvântul, și plinătatea dumnezeirii a locuit în El. Da, El a fost împlinirea tuturor cuvintelor spuse de profeți, iar în seara aceasta ne apropiem din nou de serbarea zilei nașterii Lui.

O, Doamne, îmi pare rău pentru că chiar și națiunea noastră a primit această poveste născocită despre Moș Crăciun, care nu este decât o minciună, un mit. Dar eu știu, Doamne, că orice creștin adevărat știe că acest lucru este fals și inventat de vrăjmaș, ca să-i îndepărteze pe oameni de Dumnezeul cel viu și adevărat.

Doamne, ne rugăm ca Prezența Lui să fie cu noi în această seară, în timp ce vom intra în povestea Crăciunului.

Dacă în seara aceasta se află printre noi un om de afaceri sau o femeie, care nu L-au primit încă pe Hristos ca Mântuitor, îngăduie ca aceasta să fie noaptea în care inima lor va deveni o iesle care Îl va primi ca atunci când Isus a fost disprețuit și respins, ca Mesia lui Dumnezeu. Îngăduie să plece de aici cu Luceafărul de

dimineață strălucind peste ei și luminându-le calea până când vom trece Iordanul. Îngăduie aceasta Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos și pentru slava Lui. Amin. Puteți să vă așezați.

De obicei vorbesc mult, dar pentru că sunt răgușit, în seara aceasta n-am vrut să vorbesc deloc. Totuși, aș vrea să fac o mică dramă a acestei povești de Crăciun. Nu mă îndoiesc deloc că ați auzit citindu-se adesea aceste versete la radio, la televizor și în bisericile voastre, dar în seara aceasta aș vrea s-o privim dintr-un alt unghi, diferit de felul în care am făcut-o sâmbăta trecută la adunarea oamenilor de afaceri din Phoenix, ca să vedem motivul pentru care Isus S-a născut în Betleem. Nu a putut fi ales niciun alt loc în care s-ar fi putut naște El, pentru că Betleem vorbea despre Numele Lui și despre ce era El. Astfel, Scriptura învață că „Betleem” înseamnă „Casa de pâine a lui Dumnezeu”, iar Hristos era Pâinea lui Dumnezeu, Pâinea vieții. Aceasta înseamnă că și noi, creștinii, născuți din nou, suntem născuți în Betleem, iar Hristos este Betleemul lui Dumnezeu, adică Casa de Pâine a Vieții veșnice.

Dacă va fi cu voia Domnului, tema mea din seara aceasta este: **„Noi am văzut steaua Lui și am venit să I ne închinăm!”**, și aș vrea s-o abordăm diferit.

Din tradiția orală, am înțeles că este vorba de trei înțelepți (magi), dar nu putem fi siguri că acesta este adevărul, deoarece Biblia nu spune că ar fi fost vorba de trei. Eu am avut privilegiul de a predica în India, adică în țara din care au venit magii, și am putut să văd că acolo se povestește tot de trei magi. Acolo, în timpul zilei oamenii se adună grupuri-grupuri pe străzi și povestesc atât de aproape unul de alții de parcă cine știe ce mari secrete își spun, iar când călătoresc, chiar și astăzi obișnuiesc să umble câte trei. Se mai spune că cei trei magi ar fi niște înțelepți, ceea ce cred și eu.

Ei au spus: *„...I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”* (Matei 2.2). Cu alte cuvinte, ei au spus: „Noi am văzut semnul Lui pentru timpul acesta”, pentru timpul în care trăiau. Eu cred că acesta este adevărul pentru că așa a fost profetit.

Eu cred că Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic pentru că „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14). Cuvântul nu se poate schimba niciodată; El este veșnic. El este Dumnezeu Însuși în formă de literă. Aceasta este Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu.

El trebuie să judece biserica după un etalon. Și nu poate judeca după standardul vreunui sistem pe care l-am făcut noi, deoarece fiecare dintre sistemele noastre sunt create de om.

Acesta este motivul pentru care El ne-a dat o singură unitate de măsură și aceasta este Cuvântul Său. Unii nu sunt de acord cu mine, ci spun: „Nu, frate Branham, ceea ce spui tu nu este adevărat!” „Noi ne încredem în sistemul nostru.” Sau: „Numai sistemul nostru este valabil!” Atunci care dintre ele este corect, fiindcă astăzi avem în lume peste nouă sute și ceva de sisteme diferite? Prin care dintre ele va judeca Dumnezeu lumea? Prin niciuna! Dumnezeu nu poate judeca lumea pe baza acestor sisteme omenești!

Așa este. El spune că va judeca lumea prin Isus Hristos, iar Hristos este Cuvântul, de aceea noi vom fi judecați prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Deci Dumnezeu nu face nimic fără să ne anunțe mai întâi printr-un semn. El nu poate fi învinuit cu nimic deoarece întotdeauna înainte de a se întâmpla ceva, ne anunță printr-un semn.

Și iată că acești bătrâni înțelepți au spus: „*Noi am văzut steaua Lui în Răsărit.*” Ei erau din Est. Deci, când au văzut steaua erau undeva în Babilon, la Est de Ierusalim și au pornit spre Vest. Doi ani mai târziu, ei au ajuns și au spus: „*am venit să I ne închinăm!*”

Conform tradiției, magii au ajuns la un bebeluș așezat într-o iesle, dar nu este adevărat. Scriptura spune contrar. Scriptura spune că magii „*au ajuns la un copil*

mic," nu la un sugar, iar Irod a ucis toți copiii sub doi ani. Gândiți-vă că magii au venit cu cămilele, deci au avut nevoie de doi ani pentru a face călătoria, trecând râul Tigru și peste munți. „Noi am văzut steaua Lui”, când se aflau în est „și am venit spre vest să ne închinăm Lui!”

Ați observat cum s-a schimbat Crăciunul? Noi nu putem spune când este adevărata zi de Crăciun pentru că nu știm. Dacă ați studiat vreodată, noi luăm concepția bisericii romano-catolice despre momentul în care era Crăciunul.

Conform Scripturii, Hristos nu putea să se nască la 25 decembrie, deoarece în vremea aceea în Iudeea este încă zăpadă, așa că nu era posibil ca păstorii să fie cu oile pe dealuri. Așa ceva ar fi în contradicție cu natura, pentru că El a venit în acord cu natura.

Dumnezeu are o lege și aceasta nu se poate schimba. Astfel, voi nu puteți spune că apune soarele atunci când răsare, iar vara și iarna se supun legilor naturii stabilite de Dumnezeu. Totul este ordonat în mod desăvârșit de Dumnezeu.

El S-a născut probabil în aprilie sau în mai, iar dacă a fost Miel, și totul a dovedit că era, trebuia să se nască asemenea unui miel. Acesta este motivul pentru care S-a născut într-o iesle, într-un grajd și nu într-o casă. De ce? Pentru că mieii se nasc în grajd, în paie și nu în casă. Când a fost răstignit, El a fost dus, pentru că oaia trebuie condusă de cineva. Astfel, atunci când sunt duse la măcelărie, oile sunt conduse de o capră. Oile nu merg de la sine ci trebuie conduse.

Conform legii naturii, El trebuia să se nască în aprilie când se nasc mieii, dar când creștinismul s-a amestecat cu obiceiurile păgâne romane, la Niceea (în 325 d.Hr), ziua nașterii zeului Soare, Apollo la romani, care se sărbătorea în data de 25 decembrie, a fost înlocuită cu nașterea lui Isus Hristos, Soarele dreptății deoarece cercul roman începea la 21 decembrie și ținea până în 25 ianuarie. Îmbinând păgânismul romanismului cu creștinismul, ei au spus: „S-o facem ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu și atunci toți putem fi de acord cu aceasta.” Vedeți, acesta

este felul în care s-au făcut toate compromisurile cu Adevărul.

Așa au fost întinate toate zilele noastre sfinte. Paștele nostru nu mai este învierea lui Hristos, ci iepurași de Paști, ouă roșii, o rață roz, o pălărie nouă, haine noi; nu are nicio legătură cu învierea lui Hristos, așa cum nici Moș Crăciun nu are nimic a face cu nașterea lui Isus Hristos. Aceasta este lumea. Lumea comercială a adus totul într-o încurcătură atât de mare încât nu este de mirare că Dumnezeu este îndreptățit să ardă totul, și o va face, a promis că o va face. Lumea a intrat în această încurcătură și nu mai este nicio nădejde.

Eu spun că în ceasul acesta întunecos în care trăim, creștinii ar trebui să țină sus Lumina că există un Adevăr despre Crăciun, care este nașterea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Lumina trăsnetului pe cerul întunecos, tulbure și furios, arată că există lumină și întuneric. Dovedește că poate fi lumină în timpul întunericului.

Acum, lucrul despre care vorbesc în seara aceasta poate părea doar puțin neobișnuit, mai ales notițele și Scripturile pe care le-am scris aici, la care mă voi referi, pentru că unii nu vor vedea legătura dintre ele. Este puțin neobișnuit, dar vreau să aveți întotdeauna în minte că Dumnezeu este neobișnuit și face lucruri neobișnuite. Aceasta este problema cu noi astăzi: suntem atât de stabiliți în lucrurile obișnuite, încât atunci când are loc ceva neobișnuit, nu știm ce s-a întâmplat. Dumnezeu face totul neobișnuit. Orice om care a citit vreodată Biblia, știe că Dumnezeu face întotdeauna lucruri neobișnuite.

Să nu uitați deci, că Dumnezeu Însuși a rânduit mai dinainte nașterea Fiului Său; timpul când trebuia să aibă loc, cum și când a avut loc, totul a fost aranjat de Dumnezeu Însuși.

Priviți, Fiul trebuia să se nască în timpul împăratului Irod, un ucigaș care a omorât

toți copiii aceia mici, ca să se împlinescă ceea ce spusese Domnul prin profet: „*Un țipăt se aude la Rama, plângeri și lacrimi amare: Rahela își plânge copiii, căci nu mai sunt!*” (Ieremia 31.15).

Vedeți, trebuia să existe un împărat ucigaș care să împlinescă profeția care fusese vestită cu sute de ani înainte. De ce? Pentru că atunci când Dumnezeu spune un Cuvânt prin profetul Său, trebuie să se întâmple dacă este Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent cât durează, va rămâne în continuare pentru că este o sămânță. Isus a spus că Cuvântul lui Dumnezeu este o Sămânță pe care a semănat-o Semănătorul, și ea va răsări și va aduce roadă la timpul potrivit. Astfel, acest împărat ucigaș trebuia să fie în vremea aceea ca să-i ucidă pe acei copii.

Un alt lucru pe care vrem să-l remarcăm este că tocmai în momentul acela au trebuit să pună impozitele asupra oamenilor, ceea ce i-a silit pe Iosif și pe soția sa Maria să se întoarcă la Betleem.

Dumnezeu știe cum să facă lucrurile. El îi face chiar și pe vrăjmașii să-L laude pentru lucrările Sale. Uneori credem că trebuie să facem aceasta sau cealaltă pentru a face ceasul să bată corect, dar Ceasul lui Dumnezeu merge perfect, așa că Isus va fi aici la timp. El nu va întârzia nici măcar o secundă, ci totul se va întâmpla întocmai cum a spus Dumnezeu. Deci, fie că o facem, fie că nu o facem, va fi aici la fel pentru că a vorbit Dumnezeu și așa va fi.

Noi vedem că Irod a poruncit ca toți oamenii care și-au părăsit locul de naștere, să se întoarcă acolo pentru a se înscrie, datorită impozitului care urma să fie pus. Irod credea că prin aceasta va face ceva extraordinar, neștiind că lucra exact în armonie cu IeHoVaH. Câți dintre preoții din vremea aceea l-au blestemat probabil pe Irod, în Numele Domnului, pentru ceea ce făcea! Câți s-au ridicat, probabil în secret și au spus: „O, prietenul acesta al romanilor! Dacă ar cădea în mâinile noastre, am face așa și așa cu el...” neștiind că de fapt totul se desfășura exact conform Planului lui Dumnezeu.

Poate că și noi ne ridicăm uneori și blestemăm comunismul, pe bună dreptate, dar dacă ai ști doar adevărul, totul este în mâna lui Dumnezeu, și face exact ceea ce a spus El că va face. El trebuie să ridice ceva ca să șteargă Babilonul de pe pământ și are instrumentul în mâinile Sale. Citiți Biblia și veți vedea că scrie exact ce a spus El că va face.

Dacă slujitorii din vremea aceea ar fi cercetat Cuvântul, ar fi văzut că trebuia să se întâmple așa.

Noi observăm că din cauza impozitului care urma să fie pus, împăratul a poruncit ca toți oamenii, fără nicio excepție, să se întoarcă în cetatea natală ca să fie înscrisi. Pare oribil ca femeia aceea săracă să fie nevoită să facă acea călătorie lungă în starea grea în care se afla. Astăzi ne gândim că ar fi trebuit s-o ducă cu o ambulanță, dar în vremea aceea a fost nevoită să meargă pe jos. Dacă ați fost vreodată în Palestina, ați văzut desigur că drumul trece printre stânci despicate și ascuțite, iar ea a fost nevoită să-l facă pe spatele unui catâr mic. Ei au fost nevoiți să facă această călătorie cu toată greutatea drumului, pentru că așa poruncise împăratul. Fiecare om, tânăr sau bătrân; capabil sau incapabil, trebuia să se supună poruncii. Nu exista nicio scuză sau excepție.

Uneori credem că sarcinile noastre sunt atât de grele, încât nu există nimic similar în lume. Știi că toate aceste lucruri sunt bune pentru tine? Toate acestea sunt pentru a te modela.

Profeții și înțelepții au fost modelați în soarele fierbinte din spatele deșertului, prin necazuri, încercări și prigoane. Deci greul pe care-l purtăm noi astăzi, a fost purtat și de creștinii care au trăit înaintea noastră. Și ei au trebuit să treacă prin ceasuri de întunecime ca acesta și chiar au fost dați la lei pentru mărturia lor.

Noi avem prestigiu și credem că suntem cineva: „Ei bine, eu fac parte din cutare biserică și mă tem să nu aduc ocară dacă...”

Nu vă temeți să puneți mărturie pentru Isus Hristos! Răspândește-ți Lumina stând pentru convingerile tale, că „El este Fiul lui Dumnezeu, iar aceasta nu este noaptea vizitei lui Moș Crăciun, ci sărbătorim nașterea lui Isus Hristos.” Vedeți? Noi știm de ce face lumea toate aceste lucruri.

Ați văzut vreodată cum se toarnă un clopot care este destinat unei biserici, un clopot care trebuie să aibă o anumită bătaie? Dacă ascultați sunetul scos de fiecare clopot, vedeți că este nevoie de un anumit interval pentru fiecare bătaie. Este nevoie de un anumit amestec, se pune atâta aramă, atâta oțel și alte materiale pentru turnarea aceluia clopot. Dacă s-ar pune numai cupru, sunetul scos nu ar fi corect, de aceea este nevoie de tot felul de materiale, pentru a-l face să dea tonul potrivit. Omul care face forma pentru turnare și pregătește materialul folosit, știe exact de ce este nevoie pentru a obține tonul dorit.

Dumnezeu este marea noastră Cupolă... El este marele Cuptor purificator în care trebuie să ne pună prin aceste încercări, persecuții și lucruri, pentru a ne modela împreună, ca să facă mărturia noastră să sune pentru un anumit timp și cu o anumită notă care vrea El să sune într-o anumită zi.

Noi suntem făcuți diferit unul de altul, și avem o înfățișare diferită, dar toți trebuie să privim spre Isus Hristos. Să ne uităm la El! Și singurul mod în care Îl poți vedea... Dacă ceva este contrar acestui Cuvânt, nu îl privești, deoarece El este Cuvântul. Dacă te uiți la un crez sau la o anumită denumire și te gândești: „Eu aparțin la aceasta și este suficient,” dacă ea este în contradicție cu Cuvântul, să n-o mai privești! Privește la Cuvânt! Ceea ce căutăm noi este Hristos, manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu; El este împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Toate aceste lucruri care s-au întâmplat cu acest cuplu, par ciudate, dar totul a lucrat spre bine.

Acum aș vrea să vă vorbesc puțin despre visul lui Iosif. Pentru aceasta, mi-am notat versetul. Dumnezeu a vorbit în toate timpurile poporului Său și S-a

descoperit pe Sine Însuși prin vise.

Adevărul este că visele nu sunt ceva sigur, deoarece nu toate vin de la Dumnezeu. Există mulți oameni care au tot felul de vise. Dacă seara mănânci o cină bogată și apoi te duci la culcare, poți visa cine știe ce. S-ar putea să aveți febră și să aveți tot felul de coșmaruri și așa mai departe, dar acesta nu este Dumnezeu. Totuși, Dumnezeu le vorbește oamenilor și prin vise.

Mai devreme, am văzut cum a fost Iosif, fiul lui Iacov, un profet. Profetul înțelege visele. Dacă un vis este interpretat, devine o viziune, este o profeție.

Dacă privim spre Nebucadnețar sau spre David, vedem că Dumnezeu s-a ocupat de oameni prin vise, vise duhovnicești. Eu cred în ele și știu că le avem și acum. De multe ori aș fi putut să amintesc sute de oameni care au avut vise, le-au interpretat corect și s-au întâmplat exact! Cu toate acestea, visele sunt nesigure.

Odată am fost întrebat despre vise. Omul visează când se află în subconștient. Fiecare persoană normală are cinci simțuri: văzul, auzul, gustul, pipăitul și mirosul, dar când dormi, aceste simțuri intră în repaus, devin pasive, ești într-o stare de subconștientă care te îndepărtează de tine și atunci visezi. Dar când te întorci și te trezești... Eu cred că nu există niciun om care să nu fi avut în viața lui măcar un vis pe care să și-l poată aminti. Eu îmi amintesc chiar și unele vise pe care le-am avut în copilărie. Mi le amintesc pentru că ceva din mine este legat de ele. În ele mă vedeam undeva, ca și cum aș fi fost acolo în realitate. Atunci când se va întoarce și îți spui visul, dacă este de la Dumnezeu...

Biblia spune: *„Dacă există dintre voi cineva care este spiritual, un profet, Eu, Domnul mă voi face cunoscut în El, în vise și îi voi vorbi prin vedenii.”*

Noi aflăm că Iosif, fiul lui Iacov, avea vise, dar în același timp putea interpreta visele altora. El vedea vedenii și tălmăcea vise. Aceasta este tot o lucrare a

Duhului. Deci, când un om se naște pentru a fi văzător, să vadă vedenii, trebuie să fie ales de Dumnezeu pentru aceasta.

Acum observați. Când dormi, tu trebuie să ieși din simțurile tale, din cele cinci simțuri și să intri în subconștient, apoi te întorci la conștient. Acesta este un vis.

În ce-l privește pe văzător, la el subconștientul și conștientul sunt foarte aproape, sunt aproape identice. El nu iese din cele cinci simțuri când are vedenia, ci stă treaz și privește ce se întâmplă. Vedeți, el nu își părăsește simțurile, ci este treaz, știe unde se află, ce face și vorbește. Acesta este un dar rânduit mai dinainte. *„Darurile și chemarea sunt fără pocăință.”* Văzătorul nu doarme. El este treaz, stă cu ochii deschiși și măcar că privește înainte, vede vedenia. Vedeți? Aceasta este o vedenie de la Dumnezeu.

Noi dormim astăzi. Aceasta este marea problemă a lumii de azi, ea doarme. Sunt foarte mulți oameni cărora le place numai să doarmă, dar vă spun ceva: în cer nu există paturi. Când vom ajunge în Rai, nu vom dormi pentru că acolo nu există noapte.

Observați, Dumnezeu poate folosi fiecare parte din noi dacă suntem convertiți la El. Când tot ceea ce suntem este dat complet în mâinile lui Dumnezeu și predat în slujba Lui, El ne poate folosi prin vise, prin vorbire și prin toate simțurile. Când tot ceea ce suntem este predat lui Dumnezeu, El ne poate folosi. Credeți aceasta? Vedeți, când Îi suntem predați pe deplin, El ne poate folosi. Când întreaga noastră ființă este convertită, putem avea vede duhovnicești care au o însemnătate și pot prezice lucruri. Noi știm că acesta este adevărul.

Un vis duhovnicesc tâlcuit corect, este echivalent cu o vedenie. Ce este vedenia? Descoperirea unor evenimente viitoare; ea arată ceva înainte de a se întâmpla. Aceasta este o modalitate prin care Dumnezeu Și-a adus întotdeauna Cuvântul, iar împlinirea sau neîmplinirea vedeniei, arăta dacă omul care o aduce era un profet adevărat sau fals. Dacă ceea ce a spus profetul se împlinea, le arăta credincioșilor

din Vechiul Testament că era adevărat. Acel om nu trebuia să fie scuturat sau să se pună mâinile peste el ca să primească acest dar, fiindcă darul era în el încă înainte de a se naște.

Profetul Isaia a prorocit despre Ioan cu șapte sute doisprezece ani înainte de a se naște: „*Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului.”* (Isaia 40.3).

Priviți la Ieremia. Dumnezeu i-a spus: „*Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te-am cunoscut, te-am sfințit și te-am rânduit un profet pentru neamuri*”. Vedeți? Darurile și chemarea sunt fără pocăință.

Tu nu poți funcționa decât dacă acolo există ceva care să funcționeze, așa că dacă ai mâna dreaptă, las-o să lucreze pentru Împărăția lui Dumnezeu; dacă ai ochi și vezi, privește cu ei la lucrurile adevărate; dacă ai buze, voce, vorbește lucrurile corecte. Tot ce ai, folosește spre slava lui Dumnezeu.

Vestirea lucrurilor viitoare, arată ce se va întâmpla. Cel Atotputernic a luat viața pruncului Isus în mâinile Sale puternice și i-a descoperit lui Iosif, într-un vis, ce să facă. Dumnezeu i-a descoperit aceasta fiului Său, Iosif, folosind acest mod secundar. Așa spune Biblia. Da, domnule. Iosif era un om bun, era fiul lui David și era logodit cu Maria.

Înainte de-a merge mai departe, vreau să fac o precizare. În Est, logodna este sinonimă cu căsătoria, deci Iosif era căsătorit cu logodnica sa. Ei s-au căsătorit de îndată ce au fost spuse promisiunile. Când s-a făcut acel jurământ sacru între ei, citiți Deuteronom 22.23, veți afla că atunci când femeia și bărbatul au acceptat să se căsătorească (deși nu au luat jurămintele decât luni mai târziu), dacă au încălcat acel jurământ, erau vinovați de adulter. Aceasta este corect. Când și-au spus promisiunile, era la fel ca și căsătoria. Legea nu le acorda dreptul de a trăi împreună ca soț și soție, dar cuvintele lor au fost pecetluite înaintea lui Dumnezeu, în Împărăția lui Dumnezeu, când s-au promis unul altuia. A rupe aceasta, era pur și simplu adulter. Deci, Iosif a fost „mărturisit” cu Maria. Dacă voi, frații predicatori,

ați studia mai atent această problemă, ați primi claritate cu privire la căsătorie și despărțire, care este atât de neînțeleasă de oamenii de astăzi. Iosif, soțul ei, era un bărbat drept și acum știm că acest lucru nu putea fi rupt.

Desigur, ea i-a spus, trebuie să-i fi spus. Această tânără frumoasă fecioară evreică, urma să devină... Din câte văd, suntem toți adulți. Deci, ea urma să fie mamă. Iosif, care mergea la ea, a observat desigur acest lucru. Fără îndoială că și el știa că Maria urma să fie mamă. El era un om, Biblia spune că era. Probabil că ea a încercat să-l convingă de nevinovăția ei. Parcă o aud cum încerca să-i explice: „Iosif, prietenul meu drag, iubitul meu soț, crede-mă că sunt nevinovată.” Desigur, i-a spus despre vizita marelui arhanghel, i-a spus că a fost vizitată de arhanghelul Gavril și că El i-a spus ce urma să i se întâmple.

Noi observăm că ea a fost atât de încântată de vizita și Mesajul Îngerului, încât a plecat din Nazaret, un oraș micuț dintr-o zonă deluroasă a Iudeii, și s-a dus la verișoara ei Elisabeta care, de asemenea urma să fie mamă (avea deja șase luni), deși fusese stearpă. Soțul ei, Zaharia, era preot în Templu.

Și iată că într-o zi, pe când tămâia în templu pentru rugăciunile oamenilor, a primit vizita lui Gavril, Îngerul Domnului. De sute de ani nu se mai întâmplase nimic supranatural, dar iată că îngerul din partea dreaptă a altarului, i-a spus că soția lui va naște un fiu căruia îi va pune numele Ioan. Noi știm toată povestea.

Șase luni mai târziu, Gavril a vizitat-o pe Maria în Nazaret și i-a spus despre secretul verișoarei sale, Elisabeta. Cu acest mare secret în inima ei, Maria s-a grăbit să urce dealul ca să-și vadă verișoara.

Elisabeta s-a ascuns timp de șase luni pentru că nu voia să apară în fața oamenilor în condiția în care era. Conform Scripturii, ea era îngrijorată pentru că copilul nu se mișca și era anormal ca un bebeluș să nu se miște deloc timp de trei sau patru luni, iar acesta nu se mișcase deloc timp de șase luni. Întâlnirea lor a fost desigur plină de bucurie; probabil că s-au îmbrățișat, s-au sărutat, apoi au început să

povestească. Să ne gândim ce și-au spus. Parcă o aduc pe Elisabeta cum îi spune Mariei:

„Oh, draga mea, arăți atât de fericită.”

„Știi, am aflat că vei fi mamă”, a zis Maria.

„Da, m-a deranjat aceasta, dar au trecut șase luni și copilul meu nu s-a mișcat încă.”

„Oh, dar am să-ți spun și eu ceva, pur și simplu nu o mai pot ține ascuns!”

Voi știți că atunci când un om intră în legătură cu Dumnezeu, se întâmplă ceva deosebit, ceva care nu te mai lasă să stai liniștit, ci trebuie să povestești tuturor. Aceasta când ești pocăit cu adevărat. Nu-mi pasă unde ești, tu trebuie s-o spui cuiva.

Astfel, Maria a spus: „Știi, trebuie să-ți spun că voi avea și eu un copil.”

„Oh,” a răspuns Elisabeta, „de ce nu ne-ați invitat și pe noi la nuntă? Știam că ești logodită cu Iosif, dar ce nu m-ați invitat la nuntă?”

„Oh, dar nu ne-am căsătorit încă.”

„Și vei avea un copil?”

„Da!”

„Ei bine, Maria... nu înțeleg.

„Știi, Gavril, Îngerul Domnului, a venit la mine și mi-a spus că voi avea un Fiu. El mi-a spus că Duhul Sfânt mă va umbri și astfel voi rămâne însărcinată, și voi naște un Copil care va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. Îngerul mi-a spus să-l pun Numele Isus, *„pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele Sale.”*

Și când acest Nume minunat a fost rostit pentru prima dată de buze omenești, micuțul Ioan, care era mort în pântecele mamei sale, a sărit de bucurie și a primit Duhul Sfânt. Dacă numai pronunțarea Numelui lui Isus Hristos a adus la viață un prunc mort în pântecele mamei sale, ce ar trebui să se întâmple cu o biserică ce are pretenția că Îl slujește pe Dumnezeu și se consideră născută din Duhul Sfânt?

Uluită, Elisabeta a privit spre Maria și a spus: *„Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu? Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pântece de bucurie.”* (Luca 1.43-44).

Ioan s-a umplut de Duhul Sfânt încă din pântecele mamei sale, prin simpla rostire a Numelui lui Isus Hristos. Ce fel de om urma să fie Acesta? Fără îndoială, Maria i-a spus toate aceste lucruri și lui Iosif, iar el, fiindcă era un bărbat se întreba: „Știu că dacă este prinsă în adulter, va fi ucisă. Ea nu poate... Nu are nici o șansă de scăpare.

Biblia spune că *„Dacă o fată fecioară este logodită, și o întâlnește un om în cetate și se culcă cu ea, să-i ucideți cu pietre, și să moară amândoi.*

Dar dacă omul acela întâlnește în câmp, o apucă cu sila și se culcă cu ea, numai omul care s-a culcat cu ea să fie pedepsit cu moartea. Ea să trăiască.” (Deuteronom 22.23-25).

Observați. Maria nu era căsătorită, dar trebuia să fie mamă. Iosif credea că Maria l-a înșelat și că încerca să facă din el un ocrotitor pentru a fi ferită de batjocură și de moartea care o amenința. El voia să creadă ceea ce-i spunea ea, dar povestea cu îngerul care o vizitase, i se părea prea neobișnuită. Pentru acel credincios era foarte greu să creadă așa ceva.

Să mă ierte bărbații, dar și astăzi este la fel. Povestea Puterii Duhului Sfânt în Biserică, este foarte neobișnuită pentru organizarea și mintea confesională. Ei ar vrea să creadă, dar este prea neobișnuit, prea fantastic. Acesta este Adevărul. Biblia spune că așa trebuie să fie și așa este. Mulți bărbați legați într-un anumit crez, vor să creadă aceasta cu adevărat, dar este atât de neobișnuit că pur și simplu nu o pot face. Ei nu știu ce să facă. Sunt în aceeași situație ca Iosif.

Biblia spune: *„Dar pe când se gândea el la aceste lucruri...”* (Matei 1.20). Vedeți, Iosif era un bărbat neprihănit și nu voia ca numele lui să fie murdărit. El știa că nu se poate căsători cu Maria, deoarece era însărcinată de la un alt bărbat. „Totuși”, a spus el, „femeia aceasta este nevinovată. Viața ei a fost pură ca un crin și vreau s-o cred, dar nu știu ce să fac.”

Frământat de aceste gânduri, s-a gândit s-o lase pe ascuns. „Nu voi provoca nicio tulburare mare cu privire la aceasta.” Se gândea că aceasta ar fi cea mai bună soluție, pentru că era un bărbat neprihănit și bun.

Frate și soră, dacă voi sunteți sinceri și cinstiți în inimile voastre, Dumnezeu este obligat să vă dezvăluie problema.

Iosif, soțul ei, fiind un bărbat drept, se gândea tot timpul la aceste lucruri. Cum am spus, totul era atât de neobișnuit încât nu putea înțelege. „Cum era posibil să se întâmple așa ceva?”

În timp ce studia, Îngerul Domnului i-a apărut în vis. El nu era un profet. În zilele

acelea nu exista niciun un profet pe pământ, nimeni care să poată veni la el cu „Așa vorbește Domnul”, așa că Domnul a folosit calea secundară. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu a vestit nașterea Fiului Său printr-un vis; în urma unui vis a fost dus în Egipt și adus înapoi; printr-un vis le-a arătat la magi să meargă pe o altă cale (să nu mai treacă pe la Irod). Dumnezeu a ales această cale secundară, visul, pentru că în țară nu era niciun profet. Ei nu s-au născut să fie văzători, dar erau oameni buni, de aceea, Dumnezeu i-a vizitat în subconștient și le-a descoperit lucruri.

Dacă te predai lui Dumnezeu, El are multe modalități prin care să îți Se poate descoperi pe Sine. Vedeți? Poate nu ești un profet, poate nu ești învățător de școală duminicală, poate nu ești predicator, dar există multe feluri în care Dumnezeu poate să îți se descopere. Vedeți? Dacă vei face ca Iosif, El îți se va arăta printr-un vis sau pe o altă cale.

Fără îndoială, el a spus: „O, mare Iahveh, Dumnezeule, mă trag din rădăcina lui David și Tu știi că sunt un om neprihănit. Eu cred că sunt și cred că ceea ce-mi Tu este Adevărul. Dacă o las, sunt vinovat că am comis adulter. Ea va fi mamă, dar eu nu am cunoscut-o ca soție. Care să fie oare adevărul, Doamne?”

Vedeți, el nu era un profet, de aceea nu putea să-i vorbească direct, ci l-a lăsat să adoarmă și l-a trimis pe îngerul Domnului la el, în vis. Amin. Îngerul Domnului a venit la el într-un vis, l-a atins și i-a spus: „*Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.*” (Matei 1.20b). Iată! „Ceea ce este în ea, nu este de la un om, ci Duhul Sfânt a făcut aceasta. Femeia a spus adevărul. Iosif, această poveste neobișnuită, acest lucru neobișnuit care s-a întâmplat, și te-a frământat atât de mult, este de la Duhul Sfânt.”

Oh, același Dumnezeu trăiește încă și în seara aceasta! Voi mai aveți subconștientul... Dacă voi, creștinii, vedeți un lucru care vi se pare neobișnuit, care s-ar părea că nu concordă cu Cuvântul, Dumnezeu poate dezvălui lucrurile neobișnuite în multe feluri.

El i-a spus lui Iosif: „*Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta.*” Amintiți-vă că ea era deja soția lui. „*...nu te teme să iei la tine pe Maria, soția ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.*”

Dumnezeu l-a trimis pe Îngerul Său și i-a descoperit, descoperirea Sa a venit la Iosif și el a știut adevărul, nu a mai avut nicio îndoială. Îngerul a venit la el într-un vis, l-a văzut pe înger în visul său.

Un profet sau văzător nu trebuie să doarmă ca să vadă Îngerul stând aici, dar un alt om trebuie să doarmă ca să-l poată vedea.

Îngerul i-a spus: „Iosif, nu există nici o ghicitoare, nu există nimeni care să-ți poată interpreta lucrurile, deci o voi face Eu. Îți voi spune Eu adevărul: „*Să nu te temi să iei la tine pe Maria, soția ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.*”

Când s-a trezit din somn, inima lui Iosif trebuie să fi fost plină de credință nou-născută deoarece misterul care-l frământase, lucrul pe care voise să-l creadă, dar era atât de neobișnuit, fusese clarificat printr-un vis. Noua credință a răsărit în viața lui. Vai! El îl credea pe Dumnezeu, dar acum o credea și pe soția sa, de aceea inima lui era plină de credință și de recunoștință față de Dumnezeu și plină de dragostea pentru ea. Nu mai exista nicio îndoială și nicio întrebare în privința aceasta. El știa că fusese vizitat de Îngerul Domnului și că Dumnezeu îi răspunsese chiar la întrebarea care-l chinase atât de mult, așa că toate întrebările au dispărut.

Când Dumnezeu îți descoperă întrebarea pe care o ai în minte, în felul în care vrea El s-o facă, nu mai există nicio îndoială și nici o întrebare cu privire la ea. Aceasta este o descoperire.

Când vezi ceva în Scriptură, poate spui: „Ei bine, cred că aceasta a fost numai pentru apostoli. Cred că Isus a făcut aceasta în zilele trecute.”

Dar Biblia spune: „Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci; este Același Isus.” Astfel, dacă ai o întrebare și te gândești la ea, dacă nu ai un răspuns și vezi ce se întâmplă, dacă ești sincer, Îngerul Domnului va veni pe calea aleasă de El și ți-o va descoperi. Atunci nu mai este o întrebare, ci este Adevărul. Oh! Atunci poți să țipi și să strigi: „Oh, Îi sunt atât de recunoscător!”

Pot să-mi imaginez starea lui Iosif după vizita îngerului care i-a clarificat toate lucrurile. Acum putea să se bucure, să fie fericit. Și vedem că imediat după aceea s-a căsătorit cu ea. Oh, el nu mai avea nicio întrebare! A luat-o pe soția lui, Maria, la el, dar n-a cunoscut-o ca soție decât după nașterea Copilului. Acum era fericit! Era bucuros să fie ocrotitorul, scutul Mariei și s-a bucurat să-i poarte ocară.

Când un bărbat primește descoperirea că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, indiferent câte crezuri încearcă să-l î ntoarcă, el se bucură să fie un scut. Este fericit să fie un scut. Lasă-i să spună ce vor, tu ai un scut mare care poate arunca înapoi săgețile arzătoare.

Nădăjduiesc că nu sunt prea aspru pentru ei. Lăsați-i să audă și ei aceste lucruri. Înștiințare. Da, domnule.

Tu ești fericit să fii un scut. Poate ești un purtător sau orice vrea El, nu contează; aceasta ți-a fost descoperit de Domnul. Domnul ți-a arătat-o prin Cuvântul Său și este Adevărul; apoi ți-a confirmat-o ca s-o faci. Atunci spui: „Aceasta este...” Nu ai nimic de spus.

Niciun om nu are dreptul să predice Evanghelia până nu stă față în față cu Dumnezeu. Acesta este adevărul. Niciun om nu trebuie să fie în amvon fără să primească botezul Duhului Sfânt. Isus le-a poruncit ucenicilor Săi: „Nu mai predicați, ci așteptați în Ierusalim până când veți primi Putere de sus.” Priviți ce a făcut Duhul Sfânt atunci când a venit, și Duhul Sfânt este Dumnezeu.

Duhul Sfânt este Tatăl lui Isus Hristos. Acest lucru îl putem citi în Matei 1.18: „...înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt.” (Matei 1.18). Deci, Duhul Sfânt este Tatăl lui Isus Hristos.

Și când Duhul Sfânt vine, îți descoperă Cuvântul, și Îl face viu, aceasta este o descoperire pentru tine, o vezi, este desfășurată, este Cuvântul descoperit pentru ceasul acesta.

Iosif a văzut că era împlinirea profeției lui Isaia. Isaia 9. „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. Și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.” (Isaia 9.6).

Acum, Iosif știa Cine va fi Acesta, pentru că a văzut totul când Îngerul Domnului i-a spus că „Ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” (Matei 1.20b). „Fecioara va rămâne însărcinată și va naște un Fiu.” (Isaia 7.14). Aceasta este marea taină, super-semnul pe care Dumnezeu l-a dat lumii întregi: că Acesta a fost Fiul Său.

Voi încerca să nu mă lungesc prea mult. Ceea ce voi spune în continuare, copiii nu vor înțelege, dar cei adulți vor ști ce vreau să spun...

Când Hristos Isus a fost zămislit în Maria, a început prigoana. Așa este. Acesta este adevărul. Atunci a început prigonirea ei.

Același lucru este în tine. În Galateni 4.19 scrie: „...până când va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4.19). Hristos Se formează în tine când mori; tu mori și vine El la viață. Atunci începe prigoana, necazurile din partea tuturor, deoarece Diavolul te urmărește să te arunce într-o prăpastie, fiindcă în tine se formează Hristos.

Când Hristos S-a zămislit în Maria, a venit porunca împăratului ca tot poporul să se înscrie: „Toți oamenii!” Când Hristosul era gata să se nască, a început necazul.

Bebelușul are nevoie de mult timp ca să se dezvolte în pânțece. La fel se întâmplă în zilele din urmă, când plinătatea dumnezeirii, plinătatea lui Hristos trebuie să se manifeste în mijlocul poporului Său. El a promis acest lucru în Cuvântul Său. Vedeți, și când vine acea plinătate, încep să se petreacă lucruri neobișnuite, pentru că așa a promis El. Acesta este motivul pentru care nu ne poate înțelege lumea, aceste lucruri sunt o nebunie pentru ei. Vedeți, ei formează un Consiliu al Bisericilor exact în momentul în care Biserica începe să meargă pe picioarele ei și începe să funcționeze Supranaturalul. Ei se unesc cu toții și încearcă să oprească această lucrare, exact așa cum au încercat atunci.

Așa cum am spus sâmbăta trecută la Phoenix, filistenii suntampați în Betleem, așa că oamenii vor putea veni și ajung în acest Consiliul al Bisericilor. Oh, ei îi conduc pe oameni la cisterna cu apă împuțită, în loc să-i ducă la apele proaspete din Betleem.

Vedeți, împăratul a dat porunca tocmai când s-a format Hristos. Și acum, înainte de-a încheia, să ne oprim puțin la Iosif și la Maria. Parcă-l aud pe Iosif spunând: „O, Maria dragă, ce împărat nemilos!”

„Iubitul meu,” i-a răspuns Maria, „nu uita că îngerul mi-a spus că Numele Lui va fi Isus, pentru că El îl va salva pe poporul Lui de păcatele lor. De aceea dragul meu Iosif, indiferent ce are loc și ce spune împăratul, eu sunt în stare să fac această călătorie. Voi călători pe micuțul măgar pentru că sunt mulți kilometri în jurul acestor munți stâncoși. Dacă vom avea nevoie de ajutor, sunt mulți în călătorie și ne vor ajuta, pentru că nu suntem singura familie în situația aceasta. Sunt mulți alții care trebuie să facă același lucru pe care îl facem noi și putem merge cu ei în timp ce urcăm dealul ca să ajungem în Betleem.” Ei vin peste munte, din Nazaret

Vedem că Iosif avea un măgar, căruia i-a dat desigur o porție dublă de fân și de

ovăz în ziua aceea, pentru că micuța Maria era destul de grea. Apoi a așezat-o pe măgar, a luat o ploscă cu apă și ceva merinde și au pornit la drum.

Iosif mergea înaintea măgarului cu bățul în mână. Dar curând micuțul măgar se clatină și cade. Oh, povara pe care o purta era prea mare! Uită-te la povara lui, ce este? El îl poartă pe Hristos spre locul nașterii Sale. Maria la rândul ei, se sprijinea uneori de Iosif care mergea alături de ea, deoarece era în durerile nașterii.

Parcă îi văd cum merg, iar din când în când se opresc ca să se odihnească. „Dragă, ești obosită?”

„Nu, dragul meu, mă simt bine. Vino să mergem mai departe.”

„Nu, dragă, stai acolo.”

A dat-o jos de pe măgar și a lăsat-o să se odihnească puțin; apoi i-a dat să bea apă și un sandvici mic, iar după o vreme a pus-o înapoi pe măgar și au pornit mai departe.

Curând începe să se însereze. Ceilalți călători trec grăbiți pe lângă ei și merg mai departe, iar ea trebuie să înghită praful ridicat de căruțele lor. Ei trebuiau să călătorească foarte încet din pricina stării ei. Ce cruzime s-o trimiți pe acea mamă la drum în starea aceea! Privind această mică dramă, pot să-i văd cum ajung în vârful dealului. Betleemul era așezat într-o vale, în partea vestică a dealului, iar ei sosesc ultimii.

Se întuneca, iar Iosif merge încet scurtând drumul cât mai mult. Ei bine, probabil a încercat să economisească timp și s-o scoată pe soția sa cât mai repede de pe drumul prăfuit. Încep să răsară stelele.

Când ajunge în vârful dealului, privind în vale, vede luminile orașului în care s-au născut amândoi, Betleemul, care era supraaglomerat din cauza celor veniți pentru înscriere. Mulți dormeau pe pământ, afară de-a lungul câmpurilor, iar întrebarea care a trecut poate pentru prima dată prin mintea lui Iosif a fost: „Ce voi face dacă nu pot găsi un loc, pentru că Bebelușul se va naște în această seară? Toată ziua a avut dureri, deci ce se întâmplă dacă se naște Copilul?”

Și cum stătea și privea spre Betleem, Iosif a privit din întâmplare într-o parte și a observat ceva ciudat. Voi știți că atunci când ești în încurcătură se întâmplă lucruri supranaturale. Privind, el a văzut o stea. Nu-și amintea să mai fi văzut vreodată o Stea atât de mare. Părea foarte jos și era chiar deasupra Betleemului. Iosif a ajutat-o pe Maria să se așeze pe o stâncă pentru a se odihni puțin, după care a privit din nou Steaua spunându-i Mariei: „Dragă, ai văzut vreodată...?” El putea să-i vadă reflecția în ochii ei frumoși, negri, în timp ce ea stătea și îl privea zâmbind: „Dragă, nu este ciudat?”

Ea a mai spus: „Iosif, scumpule, am urmărit-o de când a apus soarele. În seara aceasta mă simt foarte ciudat și cred că este pe cale să se întâmple ceva.” Ei bine, de obicei știi, ai acel sentiment ciudat.

Ea și Iosif au început să urmărească Steaua. Aceasta se purta ciudat, nu era ca restul stelelor. Părea neliniștită, mișcătoare, parcă aștepta ceva, urmărea ceva ce urma să se întâmple.

Acum, să lăsăm pentru un minut micul nostru cuplu aici, pe această piatră. Lăsați ca acum gândurile noastre să meargă la o depărtare de mii de kilometri, în India, în Est, de unde au venit magii. După cum le era obiceiul, întotdeauna la apusul soarelui, magii urcau pe un munte, unde se afla un turn, un fel de observator, unde se închinau și studiau cerul. Ei studiau evenimentele care se puteau ivi în viitor, ca de exemplu căderea unei națiuni, a unei împărății, etc., și discutau despre ceea ce descopereau, pentru că știau să citească stelele și cunoșteau totul, așa cum știm și noi din Biblie. Fiecare mișcare pe care o făceau avea o însemnătate.

Voi știți că atunci când Dumnezeu vrea să facă ceva pe pământ, dă mai întâi un semn în cer. Predicatorii știu aceasta.

Vedeți, ei urmăreau și știaau că orice schimbare are o însemnătate. Atunci cercetau Scripturile ca să vadă ce spun ele. Poate cineva spune: „Scripturile?” Da, Scripturile. Ei erau magi. Erau medo-persani, deci mahomedani.

Dacă veți citi în Daniel 2.48 veți vedea că ei aveau o căpetenie, un maestru peste toți înțelepții Babilonului. În această funcție a fost ridicat și profetul Daniel după ce a tălmăcit visul lui Nebucadnețar. El le-a spus că *„într-o zi va veni o piatră tăiată din munte”,* vă amintiți, *„fără ajutorul vreunei mâini, care va distruge împărățiile neamurilor, vedeți, toate împărățiile și ea însăși va crește și va acoperi pământul.”*

Vedeți? Deci acești magi nu erau necredincioși. Nu, domnule. Ei erau credincioși, credeau într-un singur Dumnezeu adevărat. Așa spune Biblia, deci acesta este adevărul. Dacă vreți, citiți Fapte 10.35 și veți vedea că acesta este adevărul: *„ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El.”* Deși nu erau exact în linia Adevărului, ei credeau în același Dumnezeu ca și noi. Mahomedanii cred în același Dumnezeu în care credem noi.

Eu am fost acolo și am văzut cum preoții mahomedani loveau într-un gong mare și spuneau: „Există un singur Dumnezeu adevărat și viu, iar Mahomed este profetul Lui.” Noi credem că există un singur Dumnezeu, și că Isus este Fiul Lui. Vedeți?

Ei spun: „Departa de Dumnezeu să aibă un Fiu!” Desigur, Dumnezeu este Duh, de aceea mahomedanii spun că „Există un singur Dumnezeu adevărat și viu, iar Mahomed este prorocul Lui.” Ei mai cred în acest Dumnezeu adevărat pentru că sunt copiii lui Ismael.

Deci, acum știm că magii erau mahomedani și se ocupau cu studierea stelelor. Noaptea aprindeau focuri sfinte și-L slujeau pe Dumnezeu. Ei cercetau stelele și se

închinau. În fiecare seară se urcau în turn și urmăreau stelele ca să vadă împlinirea profețiilor, exact cum ne reunim noi la conferințe și cercetăm Biblia, Cuvântul prin Cuvânt. Ei cunoșteau fiecare mișcare a stelelor.

Deci nu-i de mirare că s-au alarmat atunci când au observat un Vizitator necunoscut, o Stea necunoscută, fiindcă nu o mai văzuseră înainte. Ei nu puteau înțelege ce însemna acea Stea, de aceea au urmărit-o toată noaptea. În acea mare constelație găsiseră o Stea și nu știau ce să spună despre ea, cum s-o numească, deoarece era un fenomen neobișnuit. Deci, încep să sape repede în Scripturi ca să vadă despre ce este vorba. Desigur, nu au putut găsi nimic în propriile lor scrieri, dar s-au întors la Daniel și au aflat: „Vine o piatră! Se va ridica Steaua lui Iacov”, fiindcă știau că se întâmplă ceva. Ei au discutat mult despre aceste lucruri, probabil s-au rugat împreună, și apoi s-au culcat. Probabil că în noaptea aceea au visat că pe pământ S-a născut Împăratul împăraților.

Nu demult, ziarele au scris despre cele trei stele care s-au aliniat și au format o Stea, anunțând că Mesia era pe pământ. De fapt, aceia erau evrei care studiau și erau educați în astronomie, iar când au văzut Steaua, au știut că Isus S-a născut undeva. Pentru că nu știau exact locul, s-au hotărât să pornească la drum ca să vadă. Pentru că erau mulți, dar nu puteau pleca decât trei, s-au hotărât să tragă la sort. Așa cum am spus cu ceva timp în urmă, ei luau trei martori care urmau să se întorcă și să le spună dacă este Adevărat. Deci, ce au făcut? Și-au încărcat averea, darurile și orice, pe care voiau să le ducă cu ei.

Frate și soră, în seara aceasta mă gândesc că noi încercăm întotdeauna să obținem cât mai mult pentru noi înșine, când ar trebui să-I dăm tot ce avem lui Hristos. Vedeți, noi nu trebuie să găsim o cale prin care să arătăm cât suntem de deștepți, nici cum îi putem întrece pe ceilalți colegi, ci ar trebui să ne gândim cum am putea să ne predăm Lui.

I-am auzit pe oameni spunând: „Dacă Dumnezeu mi-ar da un vis, nici măcar nu l-aș crede!”

„Eu nu cred în vindecarea divină.” I-am spus unui coleg despre aceasta și el mi-a zis: „Nu mă interesează câți medici îți pun parafa sau orice altceva ar face! Oricâți ar fi, eu nu cred, nu pot să cred!” Atunci i-am spus: „Cu siguranță, nu, pentru că nu este pentru tine.”

Vindecarea divină nu a fost trimisă pentru necredincioși, ci pentru credincioși. Hristos este pentru credincioși. Duhul Sfânt este numai pentru cei care cred; El nu este pentru cei necredincioși, nu a fost destinat pentru ei. Pentru ei este o piatră de poticnire și așa va fi, așa a fost întotdeauna. El nu este pentru cei necredincioși, ci este pentru cei ce cred. Aceasta este.

Noi vedem deci că magii erau credincioși și doreau să afle. Ei voiau să afle ce este acel lucru, dacă este adevărat. Și pentru că aveau de făcut o călătorie lungă, au luat cu ei tot ce aveau. Au luat daruri pentru Împăratul pe care-l căutau: aur, smirnă și tămâie, și tot ce-au avut și au pornit la drum. Ei și-au început călătoria cu darurile lor.

Acum priviți. Ca să-L poată găsi pe Împărat, magii au urmat semnul ceresc dat de Dumnezeu, teologia unui om. O văzuseră în Cuvânt, trebuia să fie acolo și au urmat Semnul ceresc.

Dacă ar poseda și oamenii de astăzi îndrăzneala magilor! Dacă ar vrea și ar avea și ei înțelepciunea lor! Când Dumnezeu ne dă ceva biblic, țineți-l!

Oamenii spun: „Nu există botezul Sfântului Duh!” Există un botez al Duhului Sfânt! Tu ești exact ca în ziua de Rusalii, vindecarea divină, Puterea lui Dumnezeu vine și astăzi la fel! „Nimeni nu poate explica aceasta în Biblie, a fost luată!” Eu îți pot arăta unde Îl dă Dumnezeu Bisericii! Îmi arăți cu Scriptura unde acrice că L-a luat?

„El este același ieri, astăzi și pentru totdeauna. Căci promisiunea aceasta este...” Petru a spus în ziua Cincizecimii: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în*

Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru."

Cât de mulți sunt chemați! În seara aceasta, Duhul Sfânt este Același pentru o inimă sinceră. Este chiar atât de neobișnuit să crezi în Dumnezeu? Ce i-a spus Pavel lui Agripa? „O, Agripa, poți să tăgăduiești ceea ce au spus profeții?”

Vreți să negați ceea ce spune Biblia Însuși (care este Hristos, Cuvântul uns)? Și dacă Cuvântul rămâne în tine, ești uns cu Cuvântul. „Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7). Acesta este Hristos în voi, ungând Cuvântul pentru timpul acesta, indiferent de timpul în care au trăit. Dumnezeu a împărțit Cuvântul Său pentru fiecare epocă. Dar de fiecare dată când vine acea perioadă, toate bisericile sunt înrădăcinate, iar Dumnezeu unge pe cineva, îl trimite jos și face acel Cuvânt să acționeze exact cum a spus El. Exact. Există un Cuvânt profețit și pentru această zi, iar Dumnezeu așteaptă să găsească pe cineva ca să-l ungă cu Duhul Sfânt, pentru a demonstra că Isus Hristos este Același ieri, astăzi și pentru totdeauna, și să fie o Lumină strălucitoare care să orbească ochii necredinciosului. Dacă o vor batjocori, vor aduce dreptatea asupra lor, pentru că Legea lui Dumnezeu este dreaptă, iar judecata nu poate veni decât prin dreptatea Lui. Atunci, El poate condamna lumea și o poate trimite într-o mare de foc, așa cum a făcut cu sodomiții. Acum observați.

Deci în călătoria lor, au urmat numai semnul dat de Dumnezeu. Ei nu au luat cuvântul nimănui și nu s-au consultat cu niciun episcop sau altceva, deoarece Dumnezeu le dăduse un semn care-i călăuzea și ei aveau încredere în El, pentru că fusese vestit prin profeți în Scripturi. Ei știau că semnul îi va duce până la Împăratul de curând născut și îl urmau fără teamă.

Pot să-i văd cum se despart de ceilalți și cum pornesc la drum făcându-le cu mâna: „Fraților, ne vom întoarce și vă vom aduce și vouă mesajul pentru că știm că este adevărat.” Astfel, au pornit spre Tigru, urmând mereu steaua jos prin câmpii, cât puteau de repede. Probabil că în timpul zilei se culcau, dar până adormeau povesteau între ei despre Cel spre care îi călăuzea semnul: „O, trebuie să fie minunat când ajungem acolo, căci urmăm acest semn ceresc, această Lumină cerească pe care o vedem, această Lumină supranaturală!” Amin! Credeți că sunt nebun? Nu sunt. Observați această Lumină pe care o urmărim!

Gândiți-vă că nimeni altcineva nu putea să vadă acea Stea. Ea a trecut neobservată, nebagată în seamă de multe observatoare, dar magii au văzut-o pentru că fusese trimisă pentru ei. Eu cred că ei au văzut-o pentru că așa spune Biblia. Nimeni altcineva nu a văzut-o.

Nimeni n-a văzut Lumina pe care a văzut-o Pavel pe drumul Damascului, același lucru, deoarece fusese trimisă numai pentru el.

Nimeni în afară de Ioan nu l-a văzut pe Duhul Sfânt coborând ca o Lumină din cer, un Porumbel. El l-a văzut și a adus mărturie. El a văzut-o pentru că o aștepta. Același lucru l-au făcut magii. Ei o așteptau.

Când îl cauți și ești gata să primești adevăratul dar de Crăciun, adevăratul dar de Crăciun, pe Hristos, darul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt. Cauți-o și o veți vedea. Este o Lumină cerească trimisă de la Dumnezeu, din ceruri, ca să depună mărturie pentru Isus Hristos.

E nu au luat cuvântul unui om. În timpul zilei erau neliniștiți și ziceau: „Oh, nu știu cât vom merge! Probabil vom merge în țara sfântă, în Palestina, la Ierusalim, pentru că acolo este profeția care spune că trebuie să se nască Împăratul.

Gândiți-vă că Lumina strălucește numai în întuneric. Acesta este singurul fel în

care este recunoscută. Dacă a existat vreun timp întunecat, în care oamenii s-au îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu și au fost legați de aceste denumiri, acel timp este astăzi. Ei sunt destul de orbi ca să intre într-un Consiliu al Bisericilor, ca să se unească cu tot felul de necredincioși, deși Biblia spune: „Cum pot merge doi împreună dacă nu sunt de acord?” Totuși, bisericile noastre intră într-o amestecătură ca aceasta! Desigur, ei sunt orbi, dar este ceasul întunecat în care apare Lumina. Atunci strălucește Lumina. Și ei au privit-o.

Când vine noaptea, ei se bucură și spun: „Condu-ne mai departe! Condu-ne spre vest! Condu-ne spre această Lumină desăvârșită!” Magii mergeau prin pustii și peste râuri; prin munți și prin câmpii, pentru că doreau să afle Adevărul. Locul spre care îi călăuzea, era Betleemul care este situat în linie cu Ierusalimul. Înștiințare! Oh, ce simbol, dacă îl poți prinde! Iată, Betleem și Ierusalimul este aici. De unde veneau magii, trebuiau să treacă prin Ierusalim, înainte de a veni la Betleem. Ați înțeles? Ei trebuiau să treacă prin Ierusalim, acest mare cartier general confesional (Da, domnule), în care se află toate denumirile. Acolo se aduna marele Consiliu. Deci, acești bărbați, au ajuns în acest oraș și s-au gândit: „Iată-I! Dacă cineva va ști despre El, aici sunt toți marii preoți și ne pot explica această mare Lumină tainică. Sunt doctori de Divinitate, L.L.D, și toate acestea, și vor ști totul despre El. O, fraților, Ierusalimul este la vedere! Aici vom primi răspunsul!” Și au început să cutreiere străzile.

„Unde mergeți?”

„O, noi am primit un mesaj mare!”

„Despre ce anume?”

„Unde este Cel care este născut Împăratul Iudeilor? Cine este El și ce înseamnă Lumina aceasta tainică?”

Acești oameni bogați, umblau în sus și-n jos, cu cămilele împodobite cu căptușeală fină și încărcate cu aur, smirnă și tămâie, și strigau: „Unde este El? Unde este El? Unde este El?”, dar nu au primit niciun răspuns.

Marele strigăt de astăzi este: „Comunismul este pe noi!” O, fiecare emisiune radio, bate mereu comunismul! Puteți discerne comunismul, dar semnul timpului nu se poate discerne!

Isus a spus: „*Fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți deosebi?*” (Matei 16.3).

Întotdeauna vorbiți despre „Comunism! Comunism!, dar mai bine vedeți că există altceva! În ce moment trăim? Care este semnul pe care a spus Dumnezeu că îl va arăta înainte de a se întâmpla? Care sunt lucrurile pe care le-a spus? Israel se întoarce în țara lui, smochinul înfrunzește din nou. Totul merge în linie dreaptă. Biserica Laodiceană L-a scos afară pe Isus, un fugar, la fel ca David, care fugea de propriul Său popor. Un fugar! Biblia spune că în zilele din urmă, Hristos a fost un Fugar, alungat de propriul Său popor. În capitolul trei din Apocalipsa, în epoca în care trăim, Hristos este afară și bate încercând să intre, un fugar, alungat de propriul Său popor.

Odată, David a dorit să bea apă proaspătă, iar războinicii lui și-au luat săbiile și și-au croit cale prin cincisprezece kilometri de oameni, ca să-i aducă apa dorită. Dar David a turnat-o pe pământ, ca jertfă, ca dar de băutură.

O, războinicilor de astăzi, Isus dorește apa proaspătă și dulce de la Rusalii, pentru că aceste ape denominaționale stătute îl îmbolnăvesc! Luați Cuvântul lui Dumnezeu, trageți-l și trageți-l prin toate aceste credințe și lucruri, până când putem ajunge în acel loc unde există o băutură proaspătă pentru El; o închinare adevărată, o inimă autentică, în care El poate să-Și reverse Cuvântul și să îl facă să trăiască în această zi. Va avea! El a făgăduit că „*va întoarce inima copiilor spre părinți.*” Maleahi 4 ne spune că El va face aceasta. Nu-ți face griji, va fi acolo!

Dumnezeu a făcut acest lucru, așa că totul este corect. Ceasul ticăiește! Da domnule.

De ce înaintează comunismul? De ce înghite lumea? Cum poate realiza el aceasta? Rusia este comunistă. Nouăzeci și nouă la sută sunt încă creștini. Deci, un procent din Rusia controlează restul lumii, lumea din Est. Comunism. De ce? De poate face lucrul acesta? Pentru că așa spune Scriptura. Ea este răspunsul.

Dar vedeți? Noi încercăm să combatem aceasta și aceea, și nu vedem Darul pe care ni l-a trimis Dumnezeu.

Predicatorii se gândesc ce fel de butoni să-și pună la haine, cum va fi la conferința viitoare, cine va fi vorbitorul principal și așa mai departe. Dar aici, îi vedem pe acești înțelepți care priveau spre Lumina cerească și își spuneau: „Când vom ajunge la Ierusalim, ei ne vor spune ce este această Lumină tainică, această lumină care ni se arată în fiecare noapte și ne conduce!”

Astfel, când au ajuns, au început să colinde străzile, întrebând: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? I-am văzut Steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm înaintea Lui. I-am adus aur, smirnă și tămâie. Unde-L putem găsi? Unde este El?”

Dar ei au răspuns: „Unde este cine? Ce?” La fel se întâmplă și astăzi. „Oh, astăzi nu se întâmplă așa ceva!” „Oh, dar cum apune soarele, noi vedem o Lumină tainică!”

„Noi n-am văzut așa ceva!” Magii s-au dus la străjer: „N-ai văzut lumina tainică, ce se vede în fiecare noapte?”

„Nu, habar n-am despre ce vorbiți! Eu nu am văzut nicio lumină!” Vedeți, ei nu au

avut răspunsul, iar astăzi este la fel. Ei n-au niciun răspuns cu privire la El, nu știu ce înseamnă toate aceste lucruri, deși ar trebui să le cunoască bine. Conducătorii bisericilor ar trebui să fie conștienți de aceste lucruri, dar Dumnezeu lucrează întotdeauna cu o minoritate neînsemnată și smerită, încât cei deștepți trec peste ele și nu știu nimic. Dar Dumnezeu lucrează întotdeauna în minoritate și atât de smerit încât trece chiar peste ele. Ei nu știu nimic despre aceste lucruri, dar El își împlinește Cuvântul. Aceasta este. Ei se încurcă singuri în aceste lucruri și nu se pot mișca, dar ochii noștri au fost unși de Dumnezeu ca să putem vedea și astfel să putem recunoaște ceasul în care trăim. Dacă Dumnezeu trebuie să lucreze din nou printr-un vis, El vi-l poate descoperi. Sigur că da. El poate. Noi trăim în ultimele zile.

Acum, ascultați! Oh! Cei de la sediul central nu au avut răspunsul despre Lumina misterioasă. Nici astăzi nu-l au. Și atunci ce au făcut? Au cerut sfatul Cuvântului lui Dumnezeu. Așa este. Ei au zis: „Să ne uităm în Cuvântul lui Dumnezeu ca să aflăm unde sunt aceste lucruri.” Și când au cercetat Cuvântul lui Dumnezeu, magii au fost mai deștepți decât mulți oameni de astăzi. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, magii au văzut că ei nu aveau acest lucru și nici nu aveau de gând să-l obțină. Amin. Apoi au aflat că nu acela era orașul, nu era locul căutat, pentru că El urma să se nască în Betleemul Iudeii. Amin. Cel mai mic și mai umil orășel, un mare cetate stilată. Înțelepții au văzut repede, Cuvântul lui Dumnezeu le-a descoperit că ei nu l-au avut și nu îl vor, așa că au ieșit repede din mizeria aceea. O, dacă am putea face la fel! Avertizați printr-un vis, ei au plecat din mizeria aceea. Aleluia pentru ei! Au plecat!

După ce au ieșit din mizeria aceea, Supranaturalul a apărut din nou. Iată! După ce au pus deoparte acele lucruri, au ieșit din încurcătura aceea, din marele sediu frecventat de marele preot, de doctorii în divinitate, cu pălăriile lor mari care nu le permiteau să vadă Steaua. Astfel de lucruri orbesc multă lume; nume mari și oameni mari.

Mulți dintre ei au spus: „Ei bine, nu există niciun astfel de lucru! Patru sute de ani nu am auzit niciodată de așa ceva. Care-i problema cu ei, sunt nebuni? Cred că cel mai bun lucru, ar fi să-i trimitem înapoi în India!”

Dar ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre aceasta? *„Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, din tine va veni...”* (Mica 5.2). „Oh, suntem în locul greșit!, și-au zis magii, „Nu vom avea nici o legătură cu aceste lucruri.”

Deci, și-au întors cămilele și au plecat imediat de acolo. Dumnezeu să-i binecuvânteze! Au plecat de acolo. Și de îndată ce au plecat, Lumina a apărut din nou, Supranaturalul a început să se miște din nou în ei. Vai! Magii au ieșit din sistemul lor și au început să urmeze Supranaturalul. Deci, după ce au ieșit din aceasta, le-a apărut din nou Lumina supranaturală din cer.

Cât timp vei fi legat de o mulțime de necredincioși care nu cred că aceste lucruri vor fi posibile vreodată, vei fi la fel de orb ca un liliac. Ține-te departe de tot; dacă este mama, tata, sora, fratele, o denumire sau orice altceva, *„Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.”* Și *„Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.”* Frate și soră, să știți că există o lumină creștină autentică, adevărată, care strălucește în această seară, Isus Hristos, Același ieri, astăzi și pentru totdeauna. Îndepărtează-te de tot, căci El este Cuvântul! El este întotdeauna Cuvântul și Cuvântul lui Dumnezeu este desăvârșit. El nu este o interpretare personală. Voi spuneți: „Oh, acest lucru înseamnă aceasta.”

Biblia spune că Cuvântul nu are nevoie de nicio interpretare privată. Dacă spune că negru este negru și alb este alb, aceasta este exact ceea ce este. Este final. Este absolut. Orice om născut din Duhul lui Dumnezeu este legat de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu există nimic să-l poată despărți de El. El este legat de Cuvânt pentru că Cuvântul este Hristos. Hristos este Cuvântul și El nu poate minți cu privire la Cuvântul Său. Voi ziceți: „Ei bine, știu că El a spus așa, dar...”

Nu există niciun „dar”. El a spus că aceasta este calea și aceasta este! El nu se poate schimba pentru că a spus: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece, nu vor eșua niciodată.”* (Matei 24.35). Totdeauna El este aici la timpul potrivit. Întotdeauna va avea pe cineva care va putea să lumineze. Acesta este

adevărul.

Dumnezeu a vorbit că Cuvântul, acest Fiu va fi acolo și acolo a fost, ca să-L facă să strălucească. Vizitatorul ceresc a venit, iar ei l-au urmărit și au ajuns direct la El. Ei au părăsit vechiul crez și au pornit după semnul supranatural. O, cât s-au bucurat! Biblia spune că atunci când au văzut că Lumina vine din nou, „*n-au mai putut de bucurie.*” (Matei 2.10).

Oh, frate și soră, cât ar fi de bine dacă fiecare dintre noi am putea pune la o parte toate aceste obiceiuri de Crăciun! Renunțați la aceste daruri pe care le schimbați între voi, la toate aceste prostii ale lumii! Lăsați mândria la o parte, călcați totul în picioare și spuneți: „Doamne Isuse, condu-mă spre această Lumină desăvârșită!” Atunci se întâmplă ceva supranatural, Duhul Sfânt va veni într-un fel minunat. Vedeți?

Magii au pornit la drum urmând supranaturalul. Ce au urmat ei? Semnul ceresc al acelei zile, semnul ceresc dat de Dumnezeu.

Credeți toți că acesta este adevărul? Steaua era Semnul ceresc dat de Dumnezeu și ei l-au urmat până când au găsit Cuvântul făcut trup. Credeți că El a fost Cuvântul făcut trup? Semnul ceresc făgăduit pentru acea zi, i-a condus la Cuvântul făcut trup.

Frate și soră, El vrea să facă și în seara aceasta același lucru. Acest mare Semn trimis din cer pentru noi, Duhul Sfânt, trăiește în mijlocul nostru. Urmați-L! Ceva se mișcă în inima voastră, așa că ziceți: „Știu că ar trebui să-L primesc. Știu că nu ajunge să fiu membrul unei biserici.”

„Am o afacere bună, și știu că va înflori.” Frate, știi că într-una din aceste zile te-ar putea lovi un atac de cord, la patru dimineața, și trebuie să-ți părăsești afacerea? Unde te vei duce după aceasta?

.....

...revendicat în propria ta carne, tu ești persoana născută din Duhul Sfânt. Nu ți-ar plăcea să ai aceasta? Nu ar fi acesta cel mai mare cadou de Crăciun pe care l-ar putea primi cineva? Darul Vieții veșnice. *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă Viața veșnică.”* (Ioan 3.16).

Iar magii spuneau: *„Noi am văzut steaua Lui în răsărit, și am venit să I ne închinăm.”* (Matei 2.2b).

Civilizația a călătorit cu soarele, de la Est spre Vest, iar acum am ajuns pe Coasta de Vest. Estul și Vestul s-au întâlnit și nu mai putem merge mai departe. Civilizația cea mai veche a fost în China, deci chiar în partea cealaltă a lumii, iar păcatul a călătorit cu civilizația.

Știi că ceea ce spun acum este tare, dar cred că ați observat că orice om uns cu Duhul, poate sta în picioare indiferent ce spun ceilalți. Dacă stai și vorbești cu o persoană, las-o să spună un cuvânt sau două și îți dai seama ce unger are. Fiecare gând al omului este îndreptat spre rău, exact ca în zilele lui Noe, când Dumnezeu s-a căit pentru că l-a făcut pe om și a spus: *„Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut...”* (Geneza 6.7). Noi ne-am întors din nou la momentul acela. Înștiințare!

Dar El are o biserică mică pe care vrea s-o ia de pe pământ. El are multe mii care dorm în pământ, începând de la primul ceas, al doilea ceas, al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea ceas, iar acesta este al șaptelea ceas. Și în acest ceas, El a găsit fecioare înțelepte și fecioare care nu aveau Ulei în candela lor. Uleiul este simbolul Duhului Sfânt. Dacă în seara aceasta nu ați găsit aceasta în candela voastră, fratele meu și sora mea, de ce nu luați cel mai mare cadou de Crăciun al lui Dumnezeu?

Astăzi primim daruri mari, frumos împachetate, numai împachetarea lor costă trei dolari, și de multe ori credeți că este un cadou minunat.

Eu am auzit două femei discutând într-un magazin, iar una îi spunea celeilalte: „Ce ai vrea să iei pentru tata?”

„Am să-i iau un pachet de cărți și un pachet de țigări.”

„Atunci eu îi voi cumpăra o sticlă de Whisky, frumos împachetată.” Vedeți, exteriorul frumos nu spune nimic despre ceea ce este la interior.

Dar și Dumnezeu are în seara aceasta un Dar de Crăciun pentru tine; El Și-a înfășurat Darul într-un grajd. Vedeți, exteriorul nu a fost foarte mult, oh, dar Interiorul este Viața veșnică! N-ai vrea ca acest Dar supranatural al Duhului Sfânt să te atingă și pe tine în seara aceasta, ca să te conducă la Lumina veșnică? Să ne plecăm capetele pentru un moment.

În liniștea acestui moment, credeți că Mesajul de Crăciun pe care vi l-am adus în seara aceasta este adevărat? Dacă credeți că este Adevărul, dacă n-ați găsit încă acea Lumină veșnică și dacă nu l-ați lăsat niciodată pe marele Duh Sfânt să vă conducă către acea Lumină, spuneți în inimile voastre: „Doamne Isuse, vreau să găsesc această Lumină. Indiferent ce va spune altcineva, eu vreau să găsesc această Lumină.” Ridicați mâinile în timp ce ne plecăm capetele și spuneți: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine, deoarece doresc din toată inima să găsesc această Lumină.” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Altceva care vrea să ridice mâna și să spună: „Vreau Darul lui Dumnezeu de Crăciun”? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Mai dorește ceva? „Vreau Darul de Crăciun al lui Dumnezeu. Trimite-mi-L, Doamne! Dacă vine dintr-o iesle, dacă vine dintr-un hambar, nu-mi pasă cât de scârbos arată pentru lume, cât de rușinos este pentru lume.” Știți, marile daruri ale lui Dumnezeu îl fac întotdeauna pe om să acționeze ciudat.

Vedeți, Moise era un mare teolog, un mare om de știință, dar într-o zi a întâlnit în spatele deșertului o Lumină. Acest lucru l-a făcut să își dea jos încălțăminte. Ce-a făcut după aceea? Un bărbat de optzeci și ceva de ani și-a luat soția și copilul, i-a pus pe un catâr și a pornit spre Egipt. Cu ani în urmă, a avut acolo întreaga armată de partea lui, dar a eșuat, iar acum se întorcea doar cu un băț strâmb, ca să ia în primire o națiune întreagă. De ce? Pentru că găsisese acea Lumină, acel Supranatural.

N-ai vrea ca acest lucru mic care-ți răsucește inima, Supranaturalul care este Lumina zilei, să vină și în viața ta ca să te conducă la Isus Hristos, care poate să-ți dea Viața? Mai este cineva care dorește să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine.”? Dumnezeu să te binecuvânteze. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Mai este cineva? Da, mai este cineva aici. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere bogat. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Spune: „Vreau să urmez Luceafărul de dimineață, Hristos. Vreau să-l găsesc și să-L urmez pe Isus în această zi. Vreau să mă îndepărtez de toate lucrurile de aici, de cadourile de Crăciun, pentru că într-o zi vor fi arse de focul nestins, alături de toți cei ce le tolerează.” Lumea, păcătosul, vor fi pedepsiți și vor pieri cu lumea. Oamenii iubitori de lume vor pieri cu lumea. Dacă în seara aceasta ai încă în tine iubirea pentru lume și vrei să te predai cu totul lui Isus Hristos, ridică mâna. Mai este cineva care nu a ridicat mâna? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Poate mai este cineva care va ridica mâna. Voi spuneți: „Ce importanță are, frate Branham?” Diferența dintre moarte și Viață. Dacă ridici mâna cu sinceritate, înseamnă că în tine este ceva. Ce este aceasta? Lumina care-ți spune: „Nu sunt bine! Lumea este în mine, dar doresc din inimă să scap de ea! Voi ridica mâinile pentru că nu o mai vreau.” Vedeți, aceasta este o mărturisire.

Voi știți că în orice națiune mâinile ridicate este un semn de predare, un semn internațional de predare. Câți dintre voi sunt gata să-și ridice mâinile, acum când știți ce înseamnă acest lucru? Câți dintre voi pot să spună: „Îți predau totul, Doamne! Mă predau.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te

binecuvânteze. Acest lucru este minunat. În ordine.

Mă întreb dacă pianistul va merge la pian în timp ce cântăm.

Tată ceresc, eu recunosc Cuvântul care spune: „*Cei ce au primit propovăduirea, au fost botezați.*” (Fapte 2.41). Aceasta este tot ce trebuie, Doamne. Dacă Te cred, trebuie să se întâmple ceva. Ei sunt trofee ale acestui mic serviciu al Cuvântului lui Dumnezeu; Prezența lui Isus Hristos aici, în acest grup fin de oameni, acest buchet mic.

Noi știm că Tu ești în seara aceasta aici. Poate nu te vedem cu ochii, dar Te simțim cu inima și cu conștiința noastră. Sufletul nostru ne spune că suntem în prezența lui Isus Hristos, cel mai mare Dar de Crăciun, primul Dar adevărat de Crăciun de la Dumnezeu pentru omenire. Poate că mulți dintre noi au primit tot felul de daruri de Crăciun, dar nu au primit niciodată acest mare Dar. Oh, Dumnezeule, rugămintea mea din seara aceasta, este să dai acest Dar măreț tuturor celor care și-au ridicat mâna în semn că doresc să trăiască Cuvântul Tău.

Mulți rabini și învățați mari au făcut același lucru în timpul Domnului Isus, dar se temeau să se arate pe față că cred. Credeți și acceptați Mesajul și Lumina orei, Cuvântul adus.

Doamne, în acest grup mic de oameni sunt douăzeci sau treizeci care au ridicat mâna și sunt gata să se predea. Dă-li-L pe Isus, dă-le Duhul Sfânt în viața lor. Acesta poate fi cel mai mare ceas din viața lor. Fie ca în seara aceasta când se vor întoarce acasă, să fie ca Iosif, gândindu-se în inimile lor: „De ce am ridicat mâinile? Ce m-a determinat să fac aceasta? De mulți ani am fost doar un credincios formal, dar acum s-a întâmplat ceva deosebit. Ceva m-a îndemnat să ridic mâinile.” Membrii bisericii, chiar slujitorii, și-au ridicat mâinile, Doamne. Te rog să le dai binecuvântarea Ta.

Îngăduie ca Îngerul Domnului să vină și să spună: „Nu te teme, căci aceasta este Lumina acestui ceas! Aceasta este Lumina orei. Luminile de seară strălucesc.” Profetul a spus: „...dar spre seară, chiar înainte de apusul soarelui, va fi Lumină.” Oh, Doamne, noi vedem apusul timpului și știm că în curând se va amesteca în veșnicie. Îngăduie ca toți cei prezenți să-L poată găsi în seara aceasta pe Isus, pentru că Te rugăm aceasta în Numele Lui. Amin.

În timp ce stăm în picioare, să ridicăm mâinile în semn de predare.

Și acum vreau să vă mai spun ceva. Eu m-am rugat pentru toți cei ce au ridicat mâna și cred că El va face ceea ce L-am rugat, pentru că așa a făgăduit, și Dumnezeu nu poate să mintă. Singurul lucru care ar putea să-L oprească să mă asculte, este necredința, dar cred că voi sunteți sinceri și Dumnezeu vă va da Duhul Sfânt. El o va face pentru că am cerut-o și sunteți gata să vă predați.

Dorința mea este să găsiți o biserică bună care crede în Duhul Sfânt, și să mergeți acolo. Și dacă ești într-o astfel de biserică, du-te la păstorul tău și spune-i: „Noaptea trecută am fost la o mică întâlnire și am ridicat mâna.” Nu trebuie să-i spui unde ai fost, ci spune-i: „Am ridicat mâna și vreau să te rogi cu mine, pastore, pentru că vreau botezul Duhului Sfânt. Îl vreau și trebuie să îl am. Trebuie să îl am, să trăiesc. Pur și simplu trebuie să-l am pentru că am văzut Lumina.”

Să cântăm împreună: „Eu îi predau totul lui Hristos, Mântuitorul meu.” Să închidem ochii și să ridicăm mâinile.

Predau totul, predau totul,

Îți predau totul, Ție, binecuvântatul meu Mântuitor.

Predau totul, predau totul,

Îți predau totul, Ție, binecuvântatul meu Mântuitor.

Vreți să faceți aceasta? Spuneți: „Amin”. („Amin”). Vreau să îi mărturisiți fratelui sau sorei de lângă voi că luați totul în serios apoi spuneți-i să se roage pentru voi. Să facem cu toții aceasta. (Fratele Branham vorbește cu frații de pe platformă). Frate, am vrut să spun aceasta. Roagă-te pentru mine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Așa este bine. Așa este frumos. Oh, vă simțiți bine?

Noi dorim să ne predăm lui Hristos din toată inima, cu toată ființa noastră. Să ne ridicăm din nou mâinile în timp ce vom cânta:

Predau totul, predau totul,

Îți predau totul, Ție, binecuvântatul meu Mântuitor.

Predau totul, predau totul,

Îți predau totul, Ție, binecuvântatul meu Mântuitor.

Să ne plecăm capetele și să cântăm.

Îndreptați-vă toate gândurile numai spre El. Vă doresc cel mai fericit Crăciun. Doresc ca Dumnezeu să trimită Steaua Lui, Steaua care i-a călăuzit cu două mii de ani în urmă, pe magii veniți din Răsărit, la Cuvântul făcut trup, ca să fiți conduși de Ea.

Mântuitorul meu sfânt, eu mă predau Ție.

Dumnezeu să te binecuvânteze, Tony.

- Amin -